

Cserfa

Sikeres dartsverseny
borral és kalácscsal

Közeleg az emlékfaavatás pillanata

Felavatása előtt is sok látogatója akadt az ecseri emlékfának

A 2015-ös év jubileumok szempontjából jelentős esztendő. Legfontosabb ünnepünk ebben az évben Ecser első írásos említésének 700. évfordulója, melyet a település „születésnapjaként” tartunk számon. Ugyancsak idén ünnepeljük a községet újjáépítő szlovák családok érkezésének 300., az Ecseri Néptáncgyűtes megalakulásának 70. évfordulóját is. Az alkalomra jubileumi emlékművet állít az Ecseri Szlovák Kisebbségi Önkormányzat a Szerelem-patak partján, a polgármesteri hivattal szemben. A területfoglalási engedélyt a nagyközségi önkormányzat képviselőtestülete már hónapokkal ezelőtt kiadta. A dombon álló alkotás fa- és fémanyagokból készül.

Július közepén beszélgettünk az ötletgazdával és finanszírozóval, Aszódi Csaba András-sal, az Ecseri Szlovák Kisebbség elnökével a készülő ecseri emlékműről. Elmondta, hogy az alapzati rész már föl van töltve. Az alkotó az emlékmű hat ágát, amelyek a törzsből jobbra és balra ágaznak el, saját műhelyében készítette el. Ezután a Tájházban formázta a fa törzsét. A cél az volt, hogy az emlékmű teljes mértékben hasonlítson a nagyközség címerében lévő fa törzsére.

A jubileumi cserfa nemcsak az ecseri szlovák származású családoknak állít emléket. Aszódi Csaba András elmondta továbbá, hogy

a falu lakói részéről nagy az érdeklődés a fán való megjelenés iránt. Az emlékmű törzsén fémlelapokon minden ecseri család neve szerepelhet, ha az érintettek kérik a családnév feltüntetését. Bárkinek a neve fölkerülhet a fára, ha valaki falubelinek vallja magát. Nem számít az Ecseren eltöltött évek száma sem. Arra is lehetőség volt, hogy az ideköltözött családok szülőhelyükről hozott földdel járuljanak hozzá a cserfa dombjának kialakításához – ezzel is erősítve az összetartozást, bárhonnan is származzon a falu lakója.

Eddig körülbelül négyszáz név szerepel a listán. A jelentkezők száma hatszáz fölött van, de számos olyan család él Ecseren, amely ugyanazt a nevet viseli. Egy családnévből viszont csak egy tábla kerülhet a fára, függetlenül attól, hány azonos nevű család él a faluban.

Kiderült, nagyon sok család jelentkezett a Kálvária-dombról is, ahol teljesen új lakosok élnek, néhány éve költöztek a faluba.

Aszódi Csaba András jelezte, bárki elhozhatta felmenő ecseri családtagjai nevét is. A Szlovák Kisebbség elnöke felidézett egy érdekes esetet. Egy hölgy hatalmas papírlapedővel érkezett, amely a családfáját tartalmazta. Felmenőit az 1700-as évekig dokumentálta s a családfa ecseri ágán lévő valamennyi nevet szerette volna viszontlátni az emlékfán. Ennek

sincs akadálya.

Az ötletgazda utalt rá, számos ecseri vállalkozó térítésmentesen vett részt a munkálataiban. Az eredeti fa törzse – 2 méter 60 centi magas, 80 centi átmérőjű, 130 éves cserfa – értékes alapanyag, Varga Dániel felajánlása. Az EKO Kft. kedvezményesen végezte az alapozási munkákat, Rangits Zoltán fémműves vállalkozó ingyen készítette el a neveket tartalmazó lapocskákat, melyeket Kurunczi Lajos erősített az alkotásra. A fémlelapok méretrevágását az ipartelepen működő Ferro Glass Kft. végezte térítésmentesen. A fémmunkákat Kockás László készítette, a talapatot borító termésköveket Hászler Károly rakta le. A Drót és Asztal Kft. asztalos cég szerszámokat adott kölcsön és akác korongokat vágott. A kövek Cabaj-Čápor polgármestere közbenjárására a Trencsén megyei Csejtéről kedvezményes áron érkeztek. A kb. 10 tonnányi terméskő hazaszállítását a Gászler Kft. térítésmentesen végezte. A cserfát ábrázoló emlékmű Koltai László szobrászművész alkotása. Az emlékmű költségeit az Ecseri Szlovák Önkormányzat viseli. Lényege az összetartozás kifejezése a régi és az új lakosok, a zömmel a szlovákiai Trencsénből származó tótok, illetve a magyarok között.

Az emlékművet augusztus 20-án avatják fel.

A hőségben is folyt a munka faluszerte

Augusztusban elkészül a Kálvária dombon épülő utcák kivitelezése. Remélem, az ott lakóknak és ezekbe az utcákba járóknak is örömet okoz majd. Sok nehézséggel kellett megküzdeni a kivitelezőnek, de a tervező és a műszaki ellenőr segítségével sikerült elhárítani a felmerült akadályokat. Az építés során az özönvíz-szerű eső és a hőségriadó is nehezítette a munkálatokat. Az árkok profilozása és a kocsibeállók helyreállítása még folyamatban van, de lassan ezeknek is a végére érnek. Felhívom a lakosok figyelmét, hogy az árkok rendbentartása az ingatlantulajdonosok feladata, nemcsak ezekben az utcákban. Sok kellemetlenséget tudunk megelőzni az árkaik tisztántartásával. Köszönjük a lakosok türelmét, remélem, kárpótolja őket az elkészült utca. Szeptemberben szeretnénk megtartani a hivatalos átadó ünnepséget, melynek részleteiről később tájékoztatjuk önöket.

A nyár végéhez közeledve sok egyéb

munkát befejezünk a településen, a teljesség igénye nélkül néhányat szeretnék felsorolni. Az oktatási intézményekben nyáron lehet könnyebben felújításokat végezni, ezért ott kezdték a munkálatokat. Az óvodák játszóeszközeinek felújítása, a tereprendezés befejeződött. Az iskola tetőterében lévő termék felújítása, a közel 50 db radiátor cseréje, a büfé, a lépcsőház felújítása, a mosdók festése, a termék berendezése szintén elkészült. Itt szeretnék köszönetet mondani Kiss Katalin igazgatóhelyettesnek, amiért egész nyáron figyelemmel kísérte és irányította a munkálatokat, segítségével a gyerekek szeptemberben elfoglalhatják megszépült tantermeiket.

Szeretnék köszönetet mondani az EKO Kft. dolgozóinak, hogy mindezeket sikeresen véghezvitték, a mindennapi feladatok, a vihartárolók helyreállítása és a bér munkák mellett ez nem kis teljesítmény.

A felújítások ezzel még nem fejeződ-

tek be. A művelődési ház udvari elemeinek festése már megtörtént, a nagyterem és a lépcsőházak felújítását szeptemberre tervezzük. Itt a nagyteremben beépítésre került összes rossz minőségű lámpatestet is ki kell cserélni. A sétány folytatását, amire a HungaroControlltól nyertünk pályázati pénzt, szintén ez után kezdjük.

Végezetül szeretném meghívni Önöket az augusztus 20-án tartandó ünnepségünkre, ahol a megszokott Szent István-napi megemlékezésünk mellett a település 700. évfordulója alkalmából készített emlékmű felavatására is sor kerül. A részletes programot a Cserfában találják.

Gál Zsolt
polgármester

Ötven éves osztálytalálkozó

Ötven év! Ennyi idő telt el az életünkben, amióta elballagtunk. Ezt a szép kerek évfordulót ünnepeltük jókedvűen és sok derűvel a szívünkben a Laky Ilonka Általános Iskolában július 25-én.

Velünk volt kedves osztályfőnökünk, Farkas Erzsike néni, akinek arcáról sohasem fogyott el a mosoly, még így, ötven év távlatából sem.

Külön köszönjük, hogy minden ötödik éves találkozó alkalmával – fáradtságot nem ismerve eljött közénk – habár léptei már lassúbbak.

Köszönjük az elmaradhatatlan kedves szavakat, a türelmet, amit kisdiákként tapasztalhattunk. Azt hirtelen nem is tudom megítélni, hogy szólíthatjuk-e, Erzsike néninek, hiszen mi is régen beléptünk a nénik, bácsik soraiba, de ez a tény ma senkit nem foglalkoztatott.

Most mindannyian visszarepültünk az időben az emlékek szárnyán, és megszépült minden csínytevésünk. A nagybetűs élet mindenkinek hozott szépet és adott nehéz feladatot is. Azt azonban tudni, hogy az élet iskoláját kijárva, milyen bizonyítványt kapunk?

Ezt már körülbelül mindannyian megtapasztalhattuk.

Azokra az osztálytársakra, akik már nem lehetnek közöttünk, gyertyagyúj-

tással emlékeztünk. Azonban azt az írásos útravalót, amit az 50. éves osztálytalálkozó kapcsán kaptunk Farkas Erzsike osztályfőnökünktől, ezúton szeretném megosztani minden egykor volt diákkal.

„Szeretitek egymást! Barátokra találjatok. Megtaláltátok a boldogság forrását.”

Mi pedig e pár sorral köszönjük a szép

diákéveket.

„Szép volt diáknak lenni, de szebb, hogy tudunk még egymásnak örülni. Szeretet és béke legyen köztünk, mert mi egyszer régen egy osztállyá lettünk.”

Találkozunk hamarosan, mert nekünk már a homokszemek is gyorsabban peregnenek!!!

O. É.

Őskori kincsek Káptalanfüreden

A régészek szenzációs leletekre bukkantak Káptalanfüred egyik ifjúsági táborában, de a vizsgálatok kimutatták, hogy a megtalált csontok többsége marha- és sertéslábszárcsont és csupán néhány hónapos lehet, mint a többi talált tárgy és eszköz is legújabbkori készítésű. A felfedezések szerint egy mai embercsoport élhetett nemrég ősember módjára a területen.

A kutatók megtalálták azt a közel 100 ecseri (h)ősemebert, akik egy hétig őskori körülményeket varázsoltak a helyszínre és megküzdöttek a természeti elemekkel. Őt hordát alkottak, amelyek bár ruházatukban kevésbé, de harci szellemükben jól elkülönültek egymástól. Minden hordának saját fegyverkészlete: kőbaltája, dárdája, marokköve volt. Ékesítették magukat ékszerekkel, készítettek agyagfigurákat. Saját sámánjuk, hangjeleik, táncuk volt. Együtt készültek a legfontosabb eseményre, a nagy vadászatra, amelyet barlangrajzaikon is megjelenítettek. Minden hordának ősfő-

vadásza lett az, aki a legtöbb vadat ejtette el. Bár az égiek meghiúsították az elejtett vad helyben elfogyasztását, így is sikerült kézzel-lábbal befalni a bogyókat, gyümölcsöt és húst. A hordák tanígtatták az őskölyköket a zord életben való eligazodásra. Érzékszerveiket fejlesztették, nyomolvasást, árnyfelismerést, állatismereteket tanultak. Szagok alapján tájékozódtak, növényeket kerestek színes festék helyett. Nem kevés ügyesség kellett a halfogás rejtelseinek megtanulásához, de a legnagyobb elismerés a sikeres tüzcsiholót érte. A napi rőzsegyűjtés és a tűz éjszakai őrzése is minden hordatag számára rendkívül fontos volt. Az őskölyköket segítették az ősfíjak, akik meséltek, énekeltek, „színeszkedtek” nekik. Megfigyelhető volt, hogy a tisztálkodás nem minden ősember számára tartozott fontos tevékenységnek, így kezdett kialakulni egy új, a feketelábúak hordája, de a nagy tóban való fürdés leáztatta az összetartozás jelét. Az ősemeberek életében is fontos

szerephez jutott a játék. Legkedvesebb volt a fejbecsapós, kacsintós, ölbeülős, tapsolós, sugdolózós. Az őskölykök felnőtté válásának ősi szertartása a különös hangokat adó éjszakai sötét erdőn való átjutás volt, de az igazi próbatételt a szúnyogok támadása jelentette. Az őskölykök és ősfíjak nem örültek túlságosan, mikor a horda útra kelt, hogy új területeket ismerjen meg, bár a rálátás a tóra feledtette a menetelés kínjait. Nagy előkészületek előzték meg az ősküvőt (akárcsak napjainkban: gyűrű, smink, fotó...), ahol 42 pár fogadott húséget egymásnak. Az ősférfiak erőfitogtatással, míg az ősasszonyok kurkászással kedveskedtek párjaiknak. A fogadalomtétel után bevonultak a barlangba, ahol kőbunkó és velőcsont várta az ifjú párt. Így lett az ősember nősember.

És amikor éppen nem voltak ősemeberek, kipróbálták magukat kerékpártúrán, bobozáskor, csúszdázásnál, fociban, röpiiben, strandoláskor ...

PHK

Salgótarján környékéről

Barangolás a Somoskői várban

Nem tudom, az országban van-e még rajtunk kívül olyan általános iskola, amelyben a teljes felső tagozat (gyakran már a 4. osztályosok is) minden évben egy időben, azonos helyszínen öt fantasztikus napot töltenek el hazánk egy-egy tájának megismerésével. Minden tanulókat megpróbáljuk elvinni, így anyagi okból senki nem marad itthon. Köszönjük az önkormányzat, az alapítvány, a DÖK és az egyéni szponzor támogatását! A tanári kar évről évre vállalja azt a nem kis többletfeladatot, amely az erdei iskola szervezésével és lebonyolításával jár. A sokosztályos felállásnak köszönhetően szinte a teljes felsős pedagógusgárda részt vesz a munkában. Olyan szakmai programot állítunk össze, amelyben az ismeretszerzés cselekvő, kooperatív, felfedező tanulás-szervezési technikákat igényel. A „máshollét”-élmény pedagógiai, oktatási lehetőséget nyújt, amelyet osztálykeretben soha nem tudnánk megvalósítani. A nevelési feladatokon túl rendkívül fontos szerepe van a közösségi tevékenységek és a tanár–diák kapcsolat alakításában is.

Idén 147 „laky-s” gyerek ismerkedett Salgótarján és környékének kultúrájával, történelmével, földrajzával. Bejártuk a világörökség részét képező hollókői utcákat, történelmi leckét vettünk, csatát vívtunk Hollókő várában és a Kertek-alja tanösvény pallóin sétáltunk végig. A „nagyok” egy hulladékfeldolgozó, komposztáló üzemben ismerkedtek a fenntartható fejlődés részét képező hulladékhasznosítással. A Somoskői vár alatt megkoszorúztuk a Petőfi emlékhelyet. Gyönyörködhattunk a szlovák oldalon található különleges vulkáni képződményben, a bazaltorgonában és kőzeteket gyűjtöttünk a kőfolyásból. Kimerültségig túráztunk a Karancs-Medvesen, bosszankodtunk a turistajelzések hibáin és persze eltévedtünk. Salgótarjánban kipróbáltunk egy erdei tornapályát. Jártunk a földalatti bányamúzeumban, ahol sokat megtudhattunk a bányászok életéről és a bezárás okairól. Esténként a közeli csillagvizsgálóból néztük a távoli bolygókat.

Megtartottuk az éves sportnapunkat és strandoltunk sokat. Keveset aludtunk, de feledhetetlen élménnyel tértünk haza.

Kapcsok

Illyés Gyula így ír az összetartozásról Kapcsok című versében: „De jönnek majd új közös kapcsok, láncok,/ megtartóbbak, mint minden karolás:/ futnak arcomon, arcodon a ráncok./

s majd fonalai őszülő hajaknak / tanítják, mi az összetartozás,/ amelyet ketté Isten nem szakaszthat.”

Az ecseri emlékfaállítás közeledtével jutott eszembe ez a csodálatos gondolatsor. Nagyszerű kezdeményezés egy olyan fa fölállítása, amelyen minden településbeli vagy oda kötődő, magát településbelinek valló személy kis fémtáblával jelölheti magát a fán, hogy ő ide tartozik, ez az ő közössége. Az érdeklődés nagy számából látszik, hogy az ötletgazda Aszódi Csaba András, az Ecséri Szlovák Önkormányzat elnöke jó ponton érintette meg a falubeliek lelkét. Ott, ahol a legérzékenyebb, ahol a közösséghez való tartozni akarás vágyának nyílt színi megvallása a legmotiválób. Vallomása a legjobb energiákat szabadítja föl, az emlékfa a szeretet legnemesebb szinergiáit demonstrálja.

Mily nagyszerű, hogy az emlékmű létrehozatalában ki-ki azzal segít, amivel tud. Van, aki a fát adja ingyen, más a nevet tartalmazó táblácskákat készíti el boldog örömmel, s van, aki a határon túl igyekszik azon, hogy Trencsénből származzék az emlékműnél fölhasznált kő. Onnan, ahonnan a település újjáépítését végző, 300 éve idetelepül szlovákok érkeztek Ecserre.

Nemrég emlékeztünk a Nemzeti Összetartozás Napjára, amelyet a trianoni békediktátum évfordulóján öt éve tartunk. Az Országgyűlés a törvény elfogadásával kinyilvánította: „a több állam fennhatósága alá vetett magyarság minden tagja és közössége része az egységes magyar nemzetnek, melynek államhatárok feletti összetartozása valóság, s egyúttal a magyarok személyes és közösségi önazonosságának meghatározó eleme”.

Az egységes magyar nemzet olyan erős kisközösségek sokaságából tevődik össze, mint például az Ecseren élők. Minél erősebb egy-egy kisközösség, annál erősebb maga a nemzet. S miközben az emberek jól érzik magukat lakóhelyükön tanúságot tesznek arról, hogy szeretik szűkebb és tágabb hazájukat, mindent megtesznek épsége, szuverenitása megőrzése érdekében.

A kisközösségek aktivitása jelenti a magyarság igazi kapcsait, önmegtartó erejét.

Dr. Szűcs Lajos
Ecsér országgyűlési képviselője

Leányának visszaemlékezése Nádas Béla ecseri főjegyző 70 évvel ezelőtti tragédiájára

Nádas Béla 41 éves ecseri főjegyzőt is elvitték 1945 áprilisában a faluból a felszabadítás után hatalmat átvevő kommunisták – akik közül sokan nyilasokból váltak hirtelen kommunistává – s ugyanúgy kivégezték, ahogy a település plébánosát, Mikla Pált. Halálának évfordulójára idén áprilisban az ecseri templomkertben lévő keresztre emléktáblát helyezett el a falu. Mikla Pált 1945. március 22-én hurcolták el, Nádas Béla számára két héttel később érkezett el a végzetes pillanat. Nádas Béla 1944 végén személyesen akadályozta meg a falu németek általi kiürítését, valamint a vármegyei alispán megkeresésére írásba adta, hogy a községben nincs kommunista lakos. Ennek ellenére Mikla Pál elhurcolása után nem sokkal őt is letartóztatták és Gyömrőre vitték. Halálának sem az időpontjáról, sem a helyéről nincs információ. Az ecseriek elmondása szerint megcsónkították és holttestét a Dohori Koncomban lévő dögútba dobták. A kor

félelemtől és megfélemlítettségtől átítatott világot példázza a következő idézet: „Cser József ideiglenesen kinevezett ecseri plébános 1945. március 30-án, nagypénteken felkereste a Magyar Kommunista Párt helyi titkárát és kérte, tegyen lépéseket a plébános szabadon bocsátása érdekében. Erre az volt a válasz, hogy ő gyűlöli az egyházat egy pofon miatt, amit egy paptól gyerekkorában kapott. Cser plébánost figyelmeztette, hogy minden lépését figyelik és mindazokat kihallgatják, akikkel találkozik.” Megfenyegette: ha Mikla érdekében akár az oroszoknál, akár az angoloknál megpróbálna eljárni, ő is Gyömrőre fog kerülni.

A gyilkosságokat évtizedekig hallgatás övezte. Valójában a cselekmények elkövetése után volt ugyan vizsgálat, de a kommunisták az ügyet eltussolták. A rendszerváltás után a Legfőbb Ügyészség vizsgálódott az akkori MDF-es országgyűlési képviselő, dr. Török Gábor interpellációja nyomán. Mikla

Pál és Nádas Béla nevét a második világháborús emlékmű polgári áldozatai között találjuk a templom melletti parkban. Mindkettőjükről utcát neveztek el a településen.

Az áprilisi emlékműállításon jelen volt Kókai Gyuláné Marika, Nádas Béla 78 esztendő lánya. Ő eddig nem beszélt az édesapja tragédiájával kapcsolatos ismereteiről. Most azonban úgy döntött: igent mond a Cserfa főszerkesztője megkeresésére és válaszol kérdéseire.

– Hogy emlékszik vissza arra, amikor édesapját elvitték a kommunisták?

– Már sötét este volt, s három ember lépett be a Dankó családnál lévő ideiglenes tartózkodási helyünkre. Érkezésükkor többen voltunk a szobában, kérdezték, melyikük a Nádas Béla. Erre szólt az édesapám, hogy ő. Legyen szíves összekészülni, tanúvallomásra vagy kihallgatásra visszük el – ha jó emlékszem, így mondták –, három napi élelmet, váltóruhát vigyen magával. ➔

A kivégzett ecseri főjegyző, Nádas Béla feleségével

➔ Ennyire emlékszem.

– Félelem volt a szobában?

– Természetesen megijedtem. Mint gyerek 1945-ben nyolc éves voltam, nem tudtam pontosan felfogni, mi történik. Láttam, hogy elviszik, láttam, hogy Dankóék kétségbe vannak esve.

– A Dankó familia a család barátja volt, ugye?

– Igen. Mi Dankóéknál laktunk akkor, mert a főjegyzői lakás el volt foglalva, ha jól emlékszem orosz parancsnokság működött az épületben.

– A főjegyzői lakás a jelenlegi községháza?

– Igen.

– Nádas Béla elvitelének már volt előzménye.

– Többen mondták édesapámnak, hogy menjen el, hagyja el Ecsert, mert el fogják vinni. Hogy ők ezt honnan tudták, miből gondolták, nem tudom. Elmehetett volna Nagykörűbe a szüleihez, de Ecseren is többen szívesen elbújtatták volna. Erre azt válaszolta, ő nem megy sehova, ő nem csinált a falunak semmi rosszat, csak jót. Vele nem történhet semmi baj, ezért itt marad. Dankóék még az összecsomagoláskor mondták neki, hogy szökjön meg a hátsó ajtón át, de nem tette meg.

– Mikla Pál plébánost akkor már két hete elvitték.

– Valószínűleg ezért is gondolhatták Dankóék, hogy édesapámat is el fogják vinni. Ha jól emlékszem, összesen négy embert vittek el Ecserről.

– Milyen apa volt Nádas Béla?

– Nagyon jó apa volt. Sokat foglalkozott velem. Esténként meséket mesélt, játszott velem, társasjátékoztunk. Ha biciklivel ment valahova, fölültetett a vázon lévő gyerekülésbe és vitt magával.

– Az édesanyja hogy viselte a történeteket?

– Gondolhatja. Nehezen, nagyon nehezen.

– Édesapja elvitele után meg lehetett tudni, hogy meggyilkolták vagy meg fogják gyilkolni?

– Anyám több hatósághoz ment, próbált informálódni, de sehol nem tudtak vagy mondtak róla semmit. Később, amikor Mikla Pál holttestét a Monori erdőben megtalálták, akkor édesanyám is ott volt. Fegyveresek mentek azonban feléjük, lőttek is rájuk s megfenyegették őket, hogy hagyják ezt abba. Így részéről ez a kutatás abbamaradt. Később sem nagyon emlegette, nagyon keveset beszéltünk róla. Félelemben élt mindenki, ezért nem beszélt róla nekem. Attól tartott, hogy elmondom az iskolában, és akkor bajom lesz. Felnőtt koromban mondta is,

hogy nem szeretett erről beszélni és nem is akart.

– Ecseren járt iskolába?

– Nem.

Keresztanyámhoz kerültem Vecsésre, ott kezdtem az iskolát. Édesanyám Pesten lakott az unokanővérénél az Üllői úton, s hétvégéken jöttek haza. 1947-ben vett lakást, akkor hozott fel magához Budapestre a Csalogány utcába.

– Azért érdekes, hogy Nádas Béla egy dokumentum aláírásával igazolta, hogy nincs kommunista a faluban, tehát megvédett mindenkit Ecseren, köztük a kommunistákat is. A kommunisták mégsem segítettek önöknek, hogy tisztázni lehessen a sorsát.

– Igen, ez sajnos így volt. Ez volt a hála! Jótett helyébe jót ne várj, ugye...!?

– Ecserre hogy gondol vissza? A faluban utcát neveztek el Nádas Béláról, s neve a második világháborús emlékmű polgári áldozatai között olvasható a templom melletti parkban.

– Gyerekként, amíg édesapám ott volt, nekem nagyon jó volt. Semmi rossz emlékem – ezen kívül – nincs. Persze, rossz volt megélni a II. világháborús bombázásokat, a pincébe való leszaladgálásokat. Nagyon örülök annak, hogy Ecsér őrzi a nevét, nem felejtette el.

– A Mikla Pál-emlékmű állításánál ön is jelen volt a templomkertben áprilisban. Hogy érezte magát az ünnepségen?

– Nagyon megható volt. Köszönettel vet-

Kókai Gyuláné

tem, hogy meghívtak, de az igazság az, hogy a megemlékezés fel is kavart. Ez persze a természetes, úgy gondolom.

– A szörnyűség ellenére azt mondta, nem haragszik az akkori elkövetőkre.

– Az akkoriakra már hiába haragudnék. A mostaniak pedig nem tehetnek róla. És ahogy említettem önnek korábban, a történet ellenére baloldali érzelmű embernek vallom magam. Semmiképpen sem jobboldalinak, nem tehetek róla.

– Ön nem tett lépéseket, hogy megtudja a pontos igazságot édesapja halálával kapcsolatban?

– Nem. Én ezt az ügyet lezártam magamban, többet nem akarok tudni róla.

– Kókai Gyuláné Marika 78 évesen is jó egészségnek örvend, s remélhetőleg még sokáig látogathatja családtagjait az ecseri temetőben.

– Igen, szeretném, ha így lenne.

– Eljön Ecserre a különböző rendezvényekre?

– Ha meghívják, nagyon szívesen.

Dartsverseny borral és kalácscsal

Hatvankét nevező részvételével és nagy sikerrel zajlott a V. ecseri nyílt steel dartsverseny augusztus 1-jén a Rábai Miklós Művelődési Házban. A megnyitót az Ecsér Nyugdíjas Klub műsora színesítette, majd Takács Gábor, a IV. ecseri nyílt steel dartsverseny bajnoka feltűzte a szalagot a vőfélybotra. Ezt követően Gál Zsolt polgármester köszöntötte a résztvevőket. Emlékeztetett rá, hogy különleges időpontban kerül a verseny megrendezésre, hiszen idén ünnepli Ecsér első írásos említésének 700. évfordulóját, a szlovákok érkezésének 300. és a település néptáncgyűjtése megalakulásának 70. évfordulóját.

A verseny megkezdése előtt a résztvevők ellátogattak a Tájházba, ahol Sosovicza Jánosné tartott tárlatvezetést, Gál Zsolt és munkatársai borral és kalácscsal kínálták a vendégeket.

Eredmények.

Férfi egyéni: I. Székely Pál (Soul DC), II. Baranyai László (Szalon DK), III. Balogh Béla (PSC), III. Szász Benke.

Női egyéni: I. Vincze Adél (UKDC), II. Szarka Zsuzsanna (PSC), III. Virág Zsuzsanna (VSE),

Gyerek: I. Barta Levente (Pécs), II. Szűcs Dániel (Budapest), III. Szíjártó Bence (Budapest).

Lucky Loser: I. Tarján Tamás (City DC), II. Zsolnai Imre, III. Vigh Tamás

(VSE), III. Kőfalvi Ernő (EKSE).

Legmagasabb kiszálló: Dudás Krisztián (UKDC) 157-ről szállt ki.

Első 180: Huszti Sándor - kb a verseny első percében, az első meccsen, az első 3 nyíl a tripla 20-ban volt.

Támogatók: EKO KFT., Ecsér Nagyközség Önkormányzata, Ecséri Szlovák Önkormányzat, Ecséri Nyugdíjas Klub, Sztancsik Józsefné, Harazin Ferenc, Erika Esküvői Ruhaszalon, VSE Darts Klub, Kutyákkal az Életért Alapítvány, Signal Média Nonprofit Kft., Papa Joe Pizzeria, Rábai Miklós Művelődési Ház.

Takács Gábor tavalyi győztes feltűzi a szalagot a vőfélybotra

Gál Zsolt polgármester borral kínálja a dartszókat a Tájház udvarán

Boldog díjazottak

Szent István napi programok

**2015. augusztus 20.
csütörtök**

9.30 ÜNNEPI MISE a templomban

11.00 700 éves jubileumi EMLÉKMŰAVATÁS a polgármesteri hivattal szemben

- szülőföldről szóló operaszíndarabok Wendler Attila operaénekes előadásában. Zongorán kísér Lugosi Anna
- rövid beszédek és az emlékmű megáldása

- A Vágbesztercei fúvószenekar előadása

12.30 ECSEREERT KI-TÜNTETŐ CÍM ÁTADÁSI ÜNNEPSÉGE a Rábai Miklós Művelődési Házban (2233. Ecsér, Bajcsy-Zsilinszky u. 3.)

- ünnepi műsort adnak Bokor Jutta és Wendler Attila operaénekesek. Zongorán kísér Lugosi Anna.

18.00 órától programok az Ady Endre utcai Sport-

pályán (2233. Ecsér, Ady Endre u. 2.)

18.00 BARICZ GERGŐ

19.00 ECSERI CSOPORTOK BEMUTATÓI

- RÉGI ECSERI NÉPTÁNCOSOK CSOPORTJA
- ECSERI NAGYKÖZSÉG NYUGDÍJAS KLUB

- ZÖLDKOSZORÚ NÉPTÁNCCSOPORT

- NAZIRAH HAS-TÁNCCSOPORT

20.30 TŰZIJÁTÉK

21.00 UTCABÁL

Jubileumra készülnek

Az Ecséri Néptáncgyűttes az idei évben ünnepi megalakulásának 70. évfordulóját. A jubileumi rendezvényre szeptember 13-án vasárnap délután 2 órakor kerül sor. A faluközpontban tartandó gálaműsorra ezúton hívjuk meg mindazokat a néptáncosokat, akik az elmúlt évtizedekben az Ecséri néptáncgyűttesben táncoltak.

Zöldkoszorú Hagyományörző Kör vezetősége

ÚJ ÁLLATORVOS ECSEREN ÉS MAGLÓDON

Kibővített rendelési idővel és szolgáltatásokkal várjuk Pácienseinket!

Ultrahangos vizsgálatok

Labordiagnosztika

Mikroszkópos vizsgálatok

Ultrahangos fogköeltávolítás

Betegség megelőzés, gyógykezelések

Védőoltások

Ivartalanítás, egyéb hasi műtétek, stb.

Akciós szívférgesség vizsgálat

Rendelési idő: H-P: 16-18, telefonos egyeztetés alapján egyéb időpontban is

Dr. Fischer Virág: 0630-451-1090

Dr. Dian Tamás: 0620-335-3473

A rendelő címe: 2234 Maglód Bem J. u. 14.

JOGOSÍTVÁNY

A Gyarmati Tanoda Kft.
folyamatosan gépjárművezetői
tanfolyamokat indít

AM, A1, A2, A, A1B, B, C, CE kategóriákban

Jelentkezés: 2015. 09. 09., szerda, 16 óra

Ecseren a Művelődési Házban

Érd: Kiss Zoltán 06-70/206-9202

Részletfizetés, árgarancia, gyakorlati oktatás
Budapesten is!

FNYT Szám: 13-0976-04

www.gyarmati-tanoda.hu

**Ecseren német és osztrák ügyfeleinknek
eladó családi házat, lakást és építési
telket keresünk. Tel: 06-20-239-7788**

Mosó- és mosogatógép, hűtőgép, boiler, mikro, porszívó javítását vállalom. Klíma telepítése és karbantartása.) 06-20-935-1207.

Elektromos háztartási gépek, szivattyúk, villanybojlerok, benzinmotoros fűnyírók, láncfűrészek, (láncélezés), kerti kapák javítása. Lézernyomtató kazetták töltése, cseréje. Földváry Tibor, Ecsér, Steinmetz u. 2/a. T: 06-20-9467-302.

Neveld rá a szemed és a szíved!

„Minden talajban megterem valamiféle virág.

Minden napnak van valamilyen öröme.
Neveld rá a szemedet, hogy meglássa azt!”
- Wass Albert -

Van olyan, hogy nem is igen tudjuk, hogy miért: nyugtalanok, feszültek, idegesek vagyunk... s tehetetlenségünkben, ha nem figyelünk tudatosan oda, akaratunk ellenére olyanon töltjük ki rosszkedvünket, aki egyáltalán nem érdemelné, vagy éppen, hogy nem azt érdemelné tőlünk. Hát ebbe – és hasonló csapdába – nem szabad besétálnunk!

Félreértés ne essék: sok esetben van/lehet okunk fájdalomra, dühre, panaszra! Éppen ezért kell résen lennünk és óvnunk, akik és amink van/megmaradt! De jó, hogy vagyunk egymásnak: házas-társak, családtagok, barátok, kis- és nagy közösségek! Nem természetes, hogy rám mosolyogsz, hogy megszólítasz, hogy meghallgatsz, hogy van egy-két bátorító szavad hozzám. Nem természetes, hogy számíthatok rád, hogy megfogod a kezem, hogy gyengéd és jó vagy hozzám. Nem természetes, hogy tudunk még jó ügyekért jól összefogni és önzetlenül munkálkodni. Nem természetes. Ajándék!

Ajándék, aminek szabad örülni! És hogy örülünk-e vagy csak panaszkodunk – ez döntés kérdése!

Ha beleragadsz a panaszkodás és a semmittevés mocsarába, az lehúz, maradék energiádat is elszívja. Ha viszont vagy olyan bátor, hogy eldöntsd: én rá akarom nevelni a szemem, hogy észrevegyem az örülnivalót; a szívemet, hogy örüljön! Meglátod, az örömtől megsokszorozódik az erőd!

Nyitott szemmel és szívvel járni-kelni a mindennapjainkban, éberén figyelni az örülnivalót és megélni az örömet! – ez az- tán a tudomány!

De az öröm nem magányos műfaj. Jó azt „lereagálni”, megosztani valakivel. Például azzal, akitől kaptam.

Az Istennek szóló hálaadás gyönyörű testet öltése Ady Endre „Köszönöm, köszönöm, köszönöm” című verse. Köszönetmondás: kezdve a „Napsugarak zúgása, amit hallok”-ért, folytatva... ugye van miért, neked is köszönetet mondani?

Ha megköszönöd Istennek, még inkább tudatosul benned az örömed, s ráadásul a köszönetmondásodban Istenre felemelt

tekinteted találkozhat az Ő már régóta rajtad felejtett tekintetével... hogy végre megláthasd, hogy nem üres feletted az ég, van még ki rád tekint! Köszönöm, köszönöm, köszönöm!

De nemcsak Istennek szabad megköszönjük ajándékait, szabad egymásnak is köszönetet mondanunk mindazért, ami egyáltalán nem természetes. Ugye milyen

olyan, hogy van/lehet okunk panaszra... s azzal folytatom: másrészt, tessék mondani, nincs meg minden okunk az örömről? Annyi, de annyi ajándék vesz körül bennünket, csak meg kellene látnunk!

Hogy akarjuk-e meglátni, ez döntés kérdése! Kinek-kinek a maga saját felelőssége! De jó lenne, ha jogos panaszainkból fejünket felemelve elhatároznánk, hogy

Bálint Klára

jól esik, ha ránk mosolyognak és kedvesen szolgálnak ki bennünket bármelyik üzletben, hivatalban vagy intézményben? Ha visszajelezzük, hogy észrevettük ám a kedvességet, a türelmet – ami manapság nem természetes: se a mosoly, se a visszajelzés. Csak ennyit mondanánk: Köszönöm szépen a kedves kiszolgálást! – bizonyára örömet szerezne az illetőnek, s örülne, hogy az ő nekünk szánt ajándéka: a kedvessége megérkezett hozzánk.

Ha kifejeznénk házas-társunknak, gyerekünknek, munkatársunknak, a dadus-néninek, a buszsofőrnek, bárkinek a megköszönnivalót, a nem természetest, az egy pillanatra megállítana mindkettőnket és mindketten átélhetnénk az ajándékpillanatot.

A pillanatot, amiért érdemes élni! A pillanatot, amiben szárnyra kapunk: szárnyakat kaphatunk egymástól s szárnyakat adhatunk egymásnak. Mert a mosoly, a jó szó, a bátorítás, a köszönet, a dicséret... szárnyakat ad.

Azzal kezdtem, hogy bizonyára van

szeretnénk ránevelni: a szemünket, hogy meglássa az örülnivalót; szívünket, hogy tudjon annak örülni; a kezünket, hogy összekulcsolódva hálát adjon Istennek ajándékaiért; a szánkat, hogy fogalmazza meg a köszönetét a másik számára. Ránevelni... és ez nem megy egyik pillanatról a másikra. Legyünk hát kitaratóak és türelmesek önmagunkhoz is... s megtermi az örömmel teli gyümölcsét!

És van mindehhez kitől erőt kérjünk, mert nem üres felettünk az ég!

Szeretettel hívjuk ecseri református testvéreinket – és bárki más érdeklődőt – református istentiszteleteinkre, mely a Maglód, Ady utca 15. szám alatt található ecseri és maglói reformátusok közös templomban vasárnaponként 10 óra 30 perckor kezdődik.

Lelkipásztori-lelkigondozói kérdésekkel bizalommal kereshetik Bálint Klára reformátust lelkipásztort, mentálhigiénés szakembert (06/30/20 90 710, balintklari0916@gmail.com).

Bálint Klára
református lelkipásztor

A keresztény remény az alapja életünknek

A diktatúrák bukása után földi paradicsomot ígértek, amely átmenetileg egy kis embercsoportnak kedvezett. Kikiáltották az új istent, a pogány bálványt, a fejlődést, mely az emberiség boldogságának útját jelölte meg.

A másik istenség az alkotmánybíróság, amely tévedhetetlen igazságot oszt. Csakhogy ez olyan emberekből tevődik össze, akik egyenként és együttesen is tévedhetnek. (Lásd a családról alkotott határozatokat. Egyneműek kapcsolata. stb.) A közigazgatásról alkotott törvényerejű rendeleteket több, mint nyolcszázszor kellett korrigálni, kiegészíteni.

Szent István királyunk törvényei a krisztusi törvényekre épültek. Az evangéliumi törvényekre érdemes építeni jelent és jövőt, azok a tévedhetetlen Isten törvényeire épülnek.

Egy jelenet az evangéliumból: Jézus kiszáll a csónakból, ott látja a tömeget. Nem azzal kezdi, hogy ledorongolja őket, hanem együtt érez velük. „Olyanok, mint a pásztor nélküli nyáj”. Jézus nem úgy tekint rájuk, mint egy szociológus, vagy mint egy újságíró, aki riportot akar készíteni vagy egy fényképész. „Csak a szívével lát jól az ember”. (Kis Herceg). A szívével nézi őket, az irgalmas Jézus. Először táplálja őket szava kenyerével. Lát és érez.

A szabadpiac és a szabadverseny vadkapitalizmusa nem az egyenlőséget és a reményt teremti meg. Egyre mélyíti a szakadékot a szegény és gazdag országok között. És a gazdag országok szegényei?

Ha gazdagságból boldogság fakad, akkor minek a kábítószer... Az Egyház, bár esendő emberekből tevődik össze, ennek ellenére a tévedhetetlen krisztusi igazságot hirdeti.

„A szegénység strukturális okainak

megoldása nem várhat tovább. Nemcsak gyakorlati megoldásból, hogy eredményeket érjünk el és elrendezzük a társadalmat, hanem azért is, hogy gyógyítsuk abból a betegségből, mely törekennyé, emberhez méltatlanná teszi és csak újabb válságokba sodorja” (Evangélii Gaudium)

Az Egyház elkötelezte magát a közösségei lelki és erkölcsi erőinek mozgósításában, hogy hozzájáruljon a problémák megoldásához, együttműködve a társadalom minden összetevőjével.

Így ír Pál apostol az Efezusi levélben: „Abban az időben, megtérésetek előtt Krisztus nélkül éltetek. ...remény híján és Isten nélkül éltetek a világban.” Reménységünk alapja a hit, hogy Isten örök életet ad Krisztus által a Szentlelkben.

Az anyagi haladáson kívül szükség van erkölcsre. A tudomány hozzájárul a világ humanizálásához, de nem hozhat üdvösséget. Az embert csak a szeretet válthatja meg. Isten, aki szeret és fiát adta értünk. (Jn. 3, 16.)

Ferenc Pápa erről az igazságról beszél. Krisztus földi Helytartója. A föld gyümölcseit Isten mindenkinek adta. Igazság és szeretet nélkül nincsen üdvösség, de még mulandó földi boldogság se.

Barotai Andre plébános

Barotai Andre

**Köszönetet mondunk mindazoknak, akik
MATYASOVSZKI TAMÁS
temetési búcsúztatóján részt vettek és virágot helyeztek el.
Emlékét szívünkben örökké megőrizzük.
Gyászoló: Rangits család.**

Közérdekű hívószámok

Mentők-Központi Orvosi Ügyelet	104 06-29-526-140
Patika	702-388
Háziorvosi rendelő, II. körzet (Dr. Hahn Mária)	335-969
Készenléti telefonszám:	06-70/451-11-61
Háziorvosi rendelő, I. körzet (Dr. Kovács-Kléh László)	335-168
Készenléti telefonszám:	06-30/743-52-84
Fogorvosi rendelő (Dr. Verasztó Mihály)	336-067
Védőnői szolgálat	335-968
EKO Kft. falukarbantartás ügyelet	06-30-606-1750
Email:	ekoecser@gmail.com eko.kft.3@facebook.com
Dél-Pest megyei Víziközmű Szolgáltató Zrt.	Hibaelhárítás 06-29/340-010 éjjel-nappal Email: maglod.ugyfelszolgalat@dpmv.hu
Mérőállás diktálás:	06-29/325-153/529 vagy 06-29/540-510/529
Polgármesteri Hivatal	335-161
Posta	335-179
Eurovill	06/40-980-030
(Közvilágítási hibabejelentés)	
Ecseri Polgárőr Egyesület	06-30/621-38-52
email:	polgarorseg.ecser@gmail.com
Ecseri körzeti megbízott	
Telefon	06/30-690-8260
e-mail: ecserkmb@gmail.com	
A rendőrszolgálat telefonszáma:	06-20-950-75-34
Maglodi Rendőrőrs	325-107

A Cserfa következő, 2015. 9. száma szeptember 11-én jelenik meg. Nyomdába adás: szeptember 8. Lapzárta: szeptember 1.

Mozgalmas nyár az iskolában és a művházban

A Japánból eredő népszerű Papírszínház a mesekönyveket alakítja színházzá, így a meseolvasás színházi élményévé varázsolható. Ebben az élményben volt része az augusztus 5-én a művelődési házba látogató gyerekeknek.

A nyári szünetben az EKO Kft. dolgozói igyekeznek megszépíteni az iskolát. Folyamatosan cserélik a régi radiátorokat a folyosókon és a termekben. A tisztasági festés során a falak is új színt kapnak. A szakemberek munkájának köszönhetően iskolakezdésre befejeződik a felújítás.

A nagy hőség után július elején településünkre is lecsapott a vihar. Szerencsére messze nem okozott olyan mértékű gondokat, mint a fővárosban. A Széchenyi utcában, a Gagarin közben lévő parkban fák dőltek ki. Több helyen ágakat tört le a szél. Az EKO Kft. munkatársai kilenc helyen dolgoztak a faágak összeszedésén, feldarabolásán.